

Dosarul nr. 2ra-680/2021

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud. M.Bușuleac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. R.Petrov, N.Bondarenco, S.Pilipenco)

ÎN C H E I E R E

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Gaivaz și Macarenco Ecaterina, reprezentați de avocatul Oleg Gorlenco,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gaivaz Nicolae și Macarenco Ecaterina împotriva lui Coteț Ilie cu privire la repararea prejudiciului,

împotriva deciziei din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul,

c o n s t a t ă :

La 12 ianuarie 2018, avocatul Gorlenco Oleg în interesele reclamantilor Macarenco Ecaterina și Gaivaz Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Coteț Ilie, solicitând încasarea de la Coteț Ilie în beneficiul acestora a sumei de 31 353 lei 60 bani cu titlu de prejudiciu material, precum și încasarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamanti în legătură cu examinarea prezentei acțiuni.

În motivarea acțiunii reclamantii au indicat că, în baza cererii depuse de Macarenco Ecaterina în cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, a fost efectuat un control referitor la faptul că la data de 02 octombrie 2017, Coteț Ilie a recoltat floarea soarelui de pe terenul agricol situat în satul XXXXX cu suprafața de 3 ha, care îi aparține cu drept de proprietate lui Gaivaz Nicolae.

A relatat reprezentantul reclamantilor că, în urma controlului efectuat s-a stabilit că Macarenco Ecaterina a investit mijloace bănești în cultura agricolă, urmând să beneficieze de roadă, care însă a fost recoltată de pârât.

A notat reprezentantul reclamantilor că prin acțiunile sale, pârâtul a cauzat lui Gaivaz Nicolae și Ecaterinei Macarenco un prejudiciu material estimat la suma de 31 353 (treizeci și una mii trei sute cincizeci și trei) lei 60 bani, precizând totodată că acest quantum al pretinsei sume rezultă din informația obținută de pe portalul Biroului național de Statistică referitor la roada medie de culturi agricole.

Prin urmare, a indicat reprezentantul reclamantilor că 16 chintale de floarea soarelui de pe un hectar se egalează cu 1600 kg.

Reieșind din faptul că pârâtul a recoltat floarea soarelui de pe suprafața de 3 hectare, se prezumă că Ilie Coteș a recoltat 4800 kg de floarea soarelui. Iar, reieșind din faptul că prețul unei tone de floarea soarelui constituie suma de 5632 lei, precizează că suma totală a prejudiciului creat de Ilie Coteș lui Gaivaz Nicolae și Ecaterinei Macarenco se estimează la 31 353 (treizeci și una mii trei sute cincizeci și trei) lei 60 bani.

Nicolae Gaivaz și Ecaterina Macarenco au încercat soluționarea litigiului apărut între ei și Coteș Ilie pe cale extrajudiciară, dar ultimul nu a întreprins nici o măsură în vederea aplanării situației de conflict apărută.

Prin hotărârea din 02 iunie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central s-a admis parțial acțiunea. S-a încasat de la Coteș Ilie în beneficiul lui Gaivaz Nicolae suma de 13329,14 lei cu titlu de prejudiciu. S-a respins acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de Macarenco Ecaterina către Coteș Ilie cu privire la repararea prejudiciului ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la Coteș Ilie în beneficiul statului suma de 399,87 lei.

Prin decizia din 11 noiembrie 2020 a Curții de Apel Cahul s-au respins apelurile declarat de avocatul Gorlenco Oleg în interesele apelanților Macarenco Ecaterina, Gaivaz Nicolae și avocatul Cotea Svetlana în interesele apelantului Coteș Ilie și s-a menținut hotărârea din 02 iunie 2020 a Judecătorei Cahul, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a relatat că de pe loturile de teren nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7399 ha, și nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7398 ha a fost recoltată roada floarea soarelui de către Coteș Ilie astfel cauzând reclamantului prejudiciu. Respectiva situație a fost confirmată prin faptul că, la data de 02 octombrie 2017 ora 17:30 la IP Cahul a parvenit înștiințare de la Gaivaz Nicolae prin care a comunicat că persoane necunoscute i-au sustras 3 hectare de răsărită. (f.d. 6)

Potrivit încheierii REI -2/6140 din 02 octombrie 2017 ȘP SS a IP Cahul inspector superior Valeriu Vodă, a constatat din explicațiile lui Coteș Ilie că deține în apropiere terenuri și din greșeală a cules răsărită ce aparține lui Macarenco Ecaterina și este de acord să restituie paguba produsă. (f.d. 10) și prin declarațiile martorului Vodă Valeriu care a confirmat faptul că, în discuție cu Coteș a constata că, ultimul din greșeală a cules roada de floarea soarelui ce aparține lui Gaivaz Nicolae.

Potrivit informației Biroului Național de Statistică roada medie de floarea soarelui pe hectar a fost de 16 chintale cu prețul mediu de 6532 lei pentru o tonă.(f.d.18)

Potrivit art. 1398, alin. (1) Cod civil (în redacție până la 01 martie 2020), „cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.”

Conform art. 299 al. (1) și (5) Cod civil (în redacție până la 01 martie 2020), „fruct al lucrului este venitul, sporul și produsele pe care le dă acest lucru. În cazul în care este obligată să restituie fructele, persoana poate cere compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu aceste fructe dacă respectivele cheltuieli sînt rezultatul unei gospodării judicioase și nu depășesc valoarea fructului.”

Potrivit art. 315 al. (1) Cod civil (în redacție până la 01 martie 2020), „proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.”

Potrivit art. 348 al. (1) Cod civil (în redacție până la 01 martie 2020) „fructele produse de bunul proprietate comună pe cote-părți se cuvin tuturor coproprietarilor proporțional cotei-părți deținute dacă aceștia nu au stabilit altfel.”

Instanța de apel a reținut ca neîntemeiat argumentul avocatului Gorlenco Oleg precum că prima instanță eronat a respins acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de Macarenco Ecaterina către Coteș Ilie cu privire la repararea prejudiciului din motiv că nu a prezentat dovada că este proprietara terenurilor agricole de pe care ar fi fost recoltată roada de către Coteș Ilie, deoarece contractul de arendă a fost încheiat la 05 august 2019, iar recolta de floarea soarelui de pe terenul agricol a fost recoltată la 02 octombrie 2017. Astfel, la momentul recoltării floarea-soarelui, Macarenco Ecaterina nu avea în posesie terenul agricol cu nr. cadastral XXXXX.

Instanța de apel a conchis că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată înaintată de avocatul Gorlenco Oleg în interesele reclamantilor Macarenco Ecaterina și Gaivaz Nicolae, ca urmare a determinării cu certitudine a tuturor circumstanțelor litigiului, fiind respectate și aplicate corect normele de drept material și procedural în raport cu speța examinată.

La 3 ianuarie 2021, Nicolae Gaivaz și Macarenco Ecaterina, reprezentați de avocatul Oleg Gorlenco, prin intermediul oficiului poștal au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului se indică art. 432 alin.(2) lit.a),c) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin urmare, cererea de recurs declarată la 3 ianuarie 2021, se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 25 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurenți nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenților, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Nicolae Gaivaz și Macarenco Ecaterina, reprezentați de avocatul Oleg Gorlenko.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Nicolae Gaivaz și Macareno Ecaterina, reprezentați de avocatul Oleg Gorlenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru